

Artikel af statsrevisor Henrik Warburg (FP) i bladet Fremskridt, februar 1993, side 19-20

Nødvendigt med bedre kommunal revision

Af Henrik Warburg, statsrevisor, Fremskridtspartiet.

Det skal gå ordentligt til, når man håndterer det offentlige penge. Det er alle enige om; bogholderi og kasse skal være i orden, og revisionen skal være effektiv og forsvarlig.

For statens vedkommende udtrykkes dette på bedste jurist-dansk i lov om revisionen af statens regnskaber. Oversat til mere jævnt sprog betyder det, at revisionen skal undersøge følgende fire forhold:

- 1) Stemmer debet og kredit? Er der bilag? Er de ægte? Er der pillet ved kassen? – Disse spørgsmål hedder regnskabsrevision.
- 2) Er der bevilling til de udgifter, man har haft? Har universitetsrektoren sådan uden videre ladet et nyt laboratorium opføre? Den går ikke, selv om der er momsdyldigt bilag og alt er korrekt bogført. Eller har man opkrævet gebyrer uden bevilling? – Denne undersøgelse kaldes bevillingskontrol.
- 3) Er love og andre regler fulgt? Har postmesteren undladt at trække kildeskat for at få juleposten ud til tiden? – Sådan spørges ved legalitetskontrol.
- 4) Har man i øvrigt båret sig fornuftigt ad i økonomisk henseende? Har politiet benyttet sin bevilling til indkøb af to tjenestebiler på den måde, at man har købt én Ellert til at jage narkoforbrydere med og én Rolls Royce til at flytte fanger fra arresten til retten? Har man ved sine indkøb valgt det billigste, som opfylder de krav, man må stille, eller har man købt dyrere eller specificeret unødvendigt store krav? Loven siger, at det skal vurderes, om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltning og drift. Dette benævnes kritisk-økonomisk revision eller forvaltningsrevision.

Af større forvaltningsmæssige revisionsundersøgelser kan nævnes beretningerne om

»Ask« og »Urd«, Det Kongelige Teater og lidt længere tilbage: Det Kongelige Bibliotek og Postterminalen.

Kommunerne og deres selvstyre er fastlagt i grundloven, hvor det hedder: Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ordnes ved lov. Denne bestemmelse er så udmøntet i forskellige love, navnlig den kommunale valglov og den kommunale styrelseslov, hvor man fastlægger forskellige færdselsregler for den daglige trafik i kommunerne, f.eks. hvordan man vælger en kommunalbestyrelse, hvordan borgmesteren udpeges, hvilke udvalg, der i så fald skal være, osv, osv.

Der er også regler om, at kommunen skal have en revision, og hvad den mindst skal bestå i. Revisionen skal foretage regnskabsrevision, bevillingskontrol og legalitetskontrol.

Derimod er forvaltningsrevision ikke obligatorisk. Af landets 275 kommuner og 14 amtsråd har 5-10 pct. dog af egen drift indført den, mens ca. 30 pct. overvejer at gøre det.

Det virker ulogisk, at man stiller ét sæt af revisionsmæssige krav til den del af det offentlige penge, der administreres af staten, og et andet sæt krav til de penge, der administreres af kommunerne. En del af de penge, kommunerne forvalter, kommer endog fra staten i form af bloktilskud.

Det er også værd at bemærke, at f.eks. svenske og norske kommuner såvel som EF-Kommissionen er underkastet forvaltningsrevision.

Nu kunne man naturligvis harmonisere kommunal og statslig revision ved at sløjfe forvaltningsrevisionen i staten. Hvorfor er den der overhovedet? Og hvad gør det private erhvervs-